Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA 93/53/CEE A CONSILIULUI

din 24 iunie 1993

de stabilire a unor măsuri comunitare minime pentru controlul anumitor boli ale peștilor

(JO L 175, 19.7.1993, p. 23)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2000/27/CE a Consiliului din 2 mai 2000	L 114	28	13.5.2000
►**M2**	Decizia 2001/288/CE Comisiei din 3 aprilie 2001	L 99	11	10.4.2001
►**M3**	Decizia 2006/911/CE Comisiei din 5 decembrie 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M4**	Directiva 2006/104/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	352	20.12.2006
►**M5**	Decizia 2007/729/CE Comisiei din 7 noiembrie 2007	L 294	26	13.11.2007

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia şi a Republicii Slovace şi adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA 93/53/CEE A CONSILIULUI

din 24 iunie 1993

de stabilire a unor măsuri comunitare minime pentru controlul anumitor boli ale peștilor

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât în anexa II la tratat sunt menționați pești; întrucât introducerea pe piață a peștelui reprezintă o sursă importantă de venit pentru sectorul acvaculturii;

întrucât este necesar să se stabilească la nivel comunitar măsurile de control care trebuie luate în eventualitatea izbucnirii unor boli, cu scopul de a se asigura dezvoltarea rațională a sectorului acvaculturii și de a contribui la protejarea sănătății animale în Comunitate;

întrucât este necesar ca, pentru prevenirea bolilor, să se facă trimitere la listele prezentate de anexa A la Directiva 91/67/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează introducerea pe piață a animalelor și produselor de acvacultură ([4]);

întrucât izbucnirea unor astfel de boli poate lua repede proporțiile unei epizootii, cauzând mortalitate și dezechilibre la o scară care poate reduce în mod considerabil profitabilitatea acvaculturii;

întrucât măsurile de control trebuie luate de îndată ce este suspectată prezența unei astfel de boli, astfel încât să poată fi întreprinsă o acțiune imediată și eficace, de îndată ce se confirmă prezența sa;

întrucât aceste măsuri trebuie să aibă ca scop prevenirea răspândirii bolii, în special printr-un control atent al circulației peștilor și produselor care pot răspândi infecția;

întrucât prevenirea bolilor în Comunitate trebuie să se bazeze în mod normal pe o politică de nevaccinare;

întrucât o investigare minuțioasă cu privire la epizootii este esențială pentru prevenirea oricărei răspândiri a bolilor; întrucât statele membre trebuie să stabilească unități speciale în acest scop;

întrucât, cu scopul de a se asigura un sistem eficace de control, diagnosticarea bolilor trebuie să fie armonizată și să fie efectuată sub auspiciile unor laboratoare responsabile, a căror coordonare poate fi realizată printr-un laborator de referință desemnat de către Comunitate;

întrucât, cu scopul de a se asigura punerea în aplicare uniformă a prezentei directive, trebuie să se stabilească o procedură comunitară de inspecție;

întrucât măsurile comune pentru controlul bolilor formează o bază minimă pentru menținerea unui standard uniform de sănătate animală;

([1]) JO C 172, 8.7.1992, p. 16.
([2]) JO C 150, 31.5.1993.
([3]) JO C 19, 25.1.1993, p. 4.
([4]) JO L 46, 19.2.1991, p. 1.

▼B

întrucât Decizia 90/424/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind cheltuielile în domeniul veterinar ([1]), în special articolul 5, se aplică în eventualitatea izbucnirii uneia dintre bolile menționate de anexa A la Directiva 91/67/CEE;

întrucât adoptarea măsurilor necesare de punere în aplicare trebuie să îi revină Comisiei; întrucât, în acest scop, trebuie să se prevadă o procedură care să stabilească o cooperare strânsă și eficientă între Comisie și statele membre în cadrul Comitetului permanent veterinar,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Articolul 1

Prezenta directivă definește măsurile comunitare minime pentru controlarea bolilor peștilor prevăzute de listele I și II din anexa A la Directiva 91/67/CEE.

Articolul 2

În sensul prezentei Directive se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 91/67/CEE, după caz.

De asemenea, se aplică următoarele definiții:

1. *bolile din lista I:* bolile peștilor prevăzute de lista I din anexa A la Directiva 91/67/CEE;

2. *bolile din lista II:* bolile peștilor prevăzute de lista II din anexa A la Directiva 91/67/CEE;

3. *pește suspect de contaminare:* pește care manifestă simptome clinice sau leziuni post-mortem sau reacții dubioase la testele de laborator, dând naștere la suspiciuni întemeiate privind prezența unei boli din lista I sau lista II;

4. *pește infectat:* pește la care s-a confirmat oficial prezența unei boli din lista I sau lista II ca rezultat al examinării în laborator sau, în cazul anemiei infecțioase a somonului, ca rezultat al examinării clinice și al unei examinări post-mortem;

5. *crescătorie suspectă de contaminare:* crescătorie care conține pește suspect de contaminare;

6. *crescătorie infectată:* crescătorie conținând pește infectat; de asemenea, crescătorie care a fost evacuată, dar nu încă dezinfectată.

Articolul 3

Statele membre se asigură că toate crescătoriile unde sunt crescuți sau ținuți pești suspectați de boli din lista I sau II:

1. sunt înregistrate de către serviciul oficial; această înregistrare trebuie actualizată permanent;

2. țin o evidență pentru:

   (a) peștele viu, icrele și gameții care intră în crescătorie, conținând toate informațiile legate de livrarea lor, de numărul și greutatea, dimensiunea, sursa și furnizorii lor;

([1]) JO L 224, 18.8.1990, p. 19, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 92/438/CEE (JO L 243, 25.8.1992, p. 27).

▼B

(b) peștele viu, icrele și gameții care ies din crescătorie, conținând toate informațiile legate de expedierea lor, de numărul și greutatea, dimensiunea și destinația lor;

(c) mortalitatea observată.

Această evidență, care este pusă la dispoziția serviciului oficial ori de câte ori acesta din urmă solicită acest lucru, trebuie să fie actualizată în mod regulat și este păstrată timp de patru ani.

Articolul 4

Statele membre asigură obligativitatea notificării la serviciul oficial a suspectării prezenței oricăreia dintre bolile din lista I sau II.

CAPITOLUL II

Măsurile de control pentru bolile din lista I

Articolul 5

(1) În cazul în care peștele dintr-o crescătorie este suspectat de contaminare cu o boală din lista I, statele membre se asigură că serviciul oficial pune de îndată în aplicare mijloacele de investigare oficială pentru a se confirma sau infirma prezența bolii, incluzându-se examinarea clinică; în special, trebuie prelevate probele necesare examinării de laborator.

(2) De îndată ce se notifică suspiciunea prezenței bolii, serviciul oficial plasează crescătoria sub supraveghere oficială și solicită în special ca:

(a) să fie realizat un recensământ oficial al tuturor speciilor și categoriilor de pește și ca, pentru fiecare dintre acestea, numărul de pești deja morți, infectați sau suspecți de infectare sau contaminare să fie înregistrat; recensământul se actualizează de către proprietar sau îngrijitor pentru a se avea în vedere creșterea populației sau mortalitatea nouă observate în timpul perioadei de suspectare a contaminării; informațiile din recensământ trebuie prezentate la cerere și pot fi controlate la fiecare inspecție;

(b) nici un pește, viu sau mort, sau icre ori gameți să nu fie introdus sau scos din crescătorie fără autorizarea serviciului oficial;

(c) îndepărtarea peștelui mort sau a organelor comestibile ale acestuia să fie efectuată sub supravegherea serviciului oficial;

(d) intrarea sau ieșirea de furaje, ustensile, obiecte sau alte substanțe cum ar fi deșeurile, susceptibile de a transmite boala, să fie supuse, în cazul în care este necesar, autorizării de către serviciul oficial, care stabilește condițiile cerute pentru prevenirea răspândirii agentului patogen;

(e) circulația persoanelor în și din crescătorie să fie supusă autorizării de către serviciul oficial;

(f) intrarea sau ieșirea vehiculelor în sau din crescătorie să fie supusă autorizării de către serviciul oficial, care stabilește condițiile cerute pentru prevenirea răspândirii agentului patogen;

(g) să fie utilizate mijloace adecvate de dezinfectare la intrările și ieșirile din crescătorie;

(h) să fie efectuată o investigație epizootică în conformitate cu articolul 8 alineatul (1);

(i) toate crescătoriile situate în aceeași zonă de captare a apei sau zonă de coastă să fie plasate sub supraveghere oficială și nici un pește,

▼B

icre sau gameți să nu părăsească aceste crescătorii fără autorizarea serviciului oficial; în cazul zonelor extinse de captare a apei sau a zonelor de coastă extinse, serviciul oficial poate hotărî să limiteze această măsură la o arie mai puțin extinsă în apropiere de crescătoria suspectată de a fi infectată, în cazul în care se consideră că această zonă prezintă garanții maxime pentru prevenirea răspândirii bolii.

În cazul în care este necesar, serviciile oficiale din statele membre învecinate sau din țări terțe trebuie să fie informate în legătură cu cazul suspectat; în această eventualitate, serviciile oficiale ale statelor membre implicate întreprind acțiuni corespunzătoare pentru a aplica măsurile prevăzute de prezentul articol.

După caz, pot fi luate măsuri specifice în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

(3) Până la intrarea în vigoare a măsurilor oficiale prevăzute la alineatul (2), proprietarul sau îngrijitorul peștelui suspect de contaminare ia toate măsurile corespunzătoare pentru a respecta prevederile alineatului (2), cu excepția literelor (h) și (i).

(4) Măsurile prevăzute la alineatul (2) nu sunt retrase până când suspiciunea de boală nu a fost infirmată oficial.

Articolul 6

De îndată ce s-a confirmat oficial prezența unei boli din lista I, statele membre se asigură că serviciul oficial solicită aplicarea următoarelor măsuri, în afară de măsurile prevăzute la articolul 5 alineatul (2):

(a) într-o crescătorie infectată:

▼M1

— toți peștii se retrag în conformitate cu un program stabilit de către serviciul oficial și aprobat de Comisie în conformitate cu procedura stabilită la articolul 19 alineatul (2);

▼B

— în cazul crescătoriilor interne, bazinele trebuie drenate în scopul curățării și dezinfectării;

— icrele și gameții, peștii morți sau care manifestă semne de boală sunt considerați ca material cu grad ridicat de risc și trebuie distruși sub supravegherea serviciului oficial, în conformitate cu Directiva 90/667/CEE ([1]);

— peștii vii sunt, de asemenea, fie sacrificați și distruși sub supravegherea serviciului oficial în conformitate cu Directiva 90/667/CEE, fie, în cazul peștelui care a atins dimensiunile de comercializare și nu manifestă semne clinice de boală, sacrificați sub supravegherea serviciului oficial pentru introducerea pe piață sau pentru transformarea în scopul consumului populației.

În acest din urmă caz, serviciul oficial se asigură că peștele este de îndată sacrificat și eviscerat, că aceste operațiuni sunt efectuate în condiții care să prevină răspândirea agenților patogeni, că deșeurile de pește și organele comestibile sunt considerate material cu grad ridicat de risc și sunt supuse unui tratament de distrugere a agenților patogeni în conformitate cu Directiva 90/667/CEE și că apa folosită este supusă unui tratament care să inactiveze orice agenți patogeni pe care i-ar putea conține;

([1]) Directiva 90/667/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1990 de stabilire a normelor veterinare privind eliminarea și transformarea deșeurilor animale, introducerea lor pe piață și protecția împotriva agenților patogeni din hrana pentru animale de origine animală sau din pește și de modificare a Directivei 90/425/CEE (JO L 363, 27.12.1990, p. 51), modificată prin Directiva 92/118/CEE (JO L 62, 15.3.1992, p. 49).

▼B

— după îndepărtarea peștelui, icrelor și gameților, bazinele, echipamentele și orice material susceptibil de a fi contaminat trebuie curățat și dezinfectat cât mai curând posibil, urmându-se instrucțiunile stabilite de serviciul oficial pentru a se elimina orice risc ca virusul bolii să se răspândească sau să supraviețuiască. Procedurile de curățare și dezinfectare ale unei crescătorii infectate sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19;

— orice substanță care ar putea fi contaminată, prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (d), trebuie distrusă sau tratată astfel încât să se asigure distrugerea oricărui agent patogen prezent;

— trebuie efectuată o investigație epizootică în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) și trebuie aplicate prevederile articolului 8 alineatul (4); această investigație trebuie să includă prelevarea de probe pentru examinarea de laborator;

(b) toate crescătoriile situate în arii de captare a apei sau în zona de coastă în care este situată crescătoria infectată sunt supuse inspecțiilor sanitare; în cazul în care aceste inspecții au rezultat pozitiv, se aplică măsurile prevăzute la litera (a) din prezentul paragraf;

(c) repopularea crescătoriei se autorizează de către serviciul oficial în urma unei inspecții cu rezultate satisfăcătoare a operațiunilor de curățare și dezinfectare și la sfârșitul unei perioade considerate adecvate de către serviciul oficial pentru asigurarea eradicării agentului patogen și a altor posibile infecții din aceeași zonă de captare a apei;

(d) în cazul în care aplicarea măsurilor prezentate la articolul 5 alineatul (2) literele (a), (b), (c) și (d) prevăd cooperarea serviciilor oficiale ale altor state membre, serviciile oficiale ale statelor membre în cauză colaborează pentru a se asigura respectarea măsurilor prevăzute de prezentul articol.

După caz, se adoptă măsuri corespunzătoare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

Articolul 7

În cazul în care peștele sălbatic care nu aparține vreunei crescătorii sau peștele din lacuri, iazuri sau alte instalații destinate pescuitului sau care conțin pește ornamental este infectat sau suspect de contaminare, statele membre asigură adoptarea măsurilor adecvate. Statele membre informează Comisia și celelalte state membre, în cadrul Comitetului permanent veterinar, cu privire la măsurile luate.

Articolul 8

(1) Investigația epizootică se concentrează asupra următoarelor:

— intervalul probabil de timp în care boala poate să fi existat în crescătorie înainte ca ea să fie notificată sau suspectată;

— originea posibilă a bolii în crescătorie și identificarea altor crescătorii în care există icre, gameți și pește din speciile suspectate care ar fi putut fi infectate;

— circulația peștelui, icrelor și gameților, a vehiculelor sau substanțelor și persoanelor pasibile de a fi transportat agentul patogen al bolii spre sau din crescătoriile în cauză;

— existența posibilă a purtătorilor bolii și distribuția lor.

(2) În cazul în care investigația epizootică relevă faptul că boala ar fi putut fi introdusă din altă zonă de captare a apei sau din altă zonă de

▼B

coastă sau ar fi putut fi transferată spre altă zonă de captare a apei sau zonă de coastă ca urmare a contactului determinat de circulația peștelui, a icrelor sau gameților, a animalelor, vehiculelor sau persoanelor ori în alt fel, crescătoriile aparținând acestor zone de captare a apei sau zone de coastă se consideră suspecte și se aplică măsurile prevăzute la articolul 5. În cazul în care prezența bolii este confirmată, se aplică măsurile prevăzute la articolul 6.

(3) În cazul în care investigația epizootică relevă necesitatea cooperării serviciilor oficiale ale altor state membre, serviciile oficiale ale statelor membre în cauză iau toate măsurile necesare asigurării conformității cu prevederile prezentei directive.

(4) Se înființează o unitate de criză cu scopul de a asigura o coordonare deplină a tuturor măsurilor necesare pentru asigurarea eradicării bolii cât mai repede posibil și cu scopul de a se efectua investigația epizootică.

Regulile generale privind unitățile naționale de criză și unitățile de criză ale Comunității se adoptă de către Consiliu, care hotărăște cu majoritate calificată pe baza propunerii Comisiei.

(5) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată pe baza propunerii Comisiei, întocmită pe baza avizului Comitetului permanent veterinar, reexaminează prevederile prezentului articol înainte de data de 31 decembrie 1996, pentru a ține seama în special de dezvoltarea științifică și tehnologică.

CAPITOLUL III

Măsurile de control pentru bolile din lista II

Articolul 9

(1) În cazul în care o boală de pe lista II este suspectată și/sau confirmată într-o zonă autorizată sau într-o crescătorie autorizată situată într-o zonă neautorizată, se efectuează o investigație epizootică în conformitate cu articolul 8. Statele membre care doresc să-și recâștige statutul definit în conformitate cu Directiva 91/67/CEE trebuie să se conformeze prevederilor anexelor B și C la respectiva directivă.

(2) În cazul în care investigația epizootică relevă faptul că boala putea să fi fost introdusă dintr-o zonă autorizată sau din altă crescătorie autorizată sau putea să fi fost transferată în altă crescătorie autorizată ca urmare a circulației peștelui, icrelor și gameților, a vehiculelor sau persoanelor ori în orice alt fel, aceste zone sau crescătorii sunt considerate suspecte și se aplică măsurile corespunzătoare.

(3) Cu toate acestea, serviciul oficial poate să autorizeze îngrășarea până la dimensiunea de comercializare a peștelui care urmează a fi sacrificat.

Articolul 10

(1) În cazul în care o crescătorie neautorizată situată într-o zonă neautorizată deține pește suspect de contaminare cu o boală din lista II, statele membre se asigură că serviciul oficial:

(a) pune de îndată în mișcare mijloacele oficiale de investigare pentru a confirma sau infirma prezența bolii inclusiv, după caz, cu prelevarea de probe pentru examinarea într-un laborator autorizat;

(b) efectuează sau determină efectuarea unui recensământ oficial al crescătoriilor infectate, acest recensământ fiind reactualizat în mod regulat;

▼B

(c) plasează sau determină plasarea crescătoriilor infectate sub supraveghere oficială, pentru a se asigura că, prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 91/67/CEE, singura circulație autorizată din crescătoriile infectate este circulația peștelui viu sau a icrelor sau gameților destinați altor crescătorii infectate de aceeași boală sau sacrificării pentru consum uman.

(2) Statele membre pot stabili, pe o perioadă determinată, sub supravegherea serviciului oficial, un program opțional sau obligatoriu pentru eradicarea bolilor din lista II în crescătoriile neautorizate sau în zonele neautorizate. Pe parcursul acestei perioade introducerea de pește viu, icre sau gameți din crescătoriile infectate sau crescătoriile cu o stare de sănătate necunoscută într-o zonă sau crescătorie care face obiectul acestui program este interzisă.

Aceste programe, care vor fi stabilite pe baza criteriilor generale care urmează să fie determinate înaintea datei prevăzute la articolul 20, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19, sunt înaintate Comisiei spre examinare, fiind aprobate și, după caz, modificate, în conformitate cu aceeași procedură.

După perioada prevăzută la primul alineat, statele membre care au recurs la această procedură informează Comisia și celelalte state membre, în cadrul Comitetului permanent veterinar, cu privire la rezultatele obținute.

(3) Până la data de 31 decembrie 1996, Comisia înaintează Consiliului un raport, întocmit după obținerea avizului Comitetului veterinar științific, ținându-se seama de experiența acumulată și dezvoltarea științifică și tehnică și însoțit, după caz, de propuneri pentru revizuirea prevederilor prezentului articol, în special în ceea ce privește introducerea pe piață a peștelui viu infectat și a icrelor sau gameților acestuia, destinat îngrășării sau creșterii și în ceea ce privește efectuarea unei investigații epizootice în zonele neautorizate unde se suspectează existența unei boli la o crescătorie neautorizată. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată cu privire la aceste propuneri, iar acestea din urmă vor fi înaintate ținându-se seama de concluziile raportului.

(4) Normele de punere în aplicare a prevederilor alineatelor (1) și (2) se adoptă de către Comisie, la cerere, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Articolul 11

(1) Prelevarea de probe și testarea de laborator pentru determinarea prezenței bolilor din listele I și II se efectuează folosindu-se metodele stabilite în conformitate cu articolul 15 din Directiva 91/67/CEE.

(2) Testarea prezenței bolii sau agenților patogeni se efectuează numai de către un laborator autorizat de serviciul oficial. Testarea de laborator, în cazul în care este necesar și în special la prima apariție a bolii, identifică tipul, subtipul sau ramura agentului patogen relevant, care trebuie confirmate de laboratorul de referință național și poate fi confirmat, în cazul în care este necesar, de laboratorul comunitar de referință prevăzut la articolul 13.

Articolul 12

(1) Statele membre se asigură că în fiecare stat membru se desemnează un laborator de referință național, cu dotări și personal specializat care să poată determina în orice moment, în special atunci când boala în cauză apare pentru prima dată, tipul, subtipul și ramura

▼B

agentului patogen relevant și să poată confirma rezultatele obținute de laboratoarele regionale de diagnostic.

(2) Laboratoarele naționale desemnate pentru bolile în cauză sunt responsabile de coordonarea standardelor și a metodelor de diagnosticare și de folosirea reactivilor.

(3) Laboratoarele naționale desemnate pentru bolile în cauză sunt responsabile de coordonarea standardelor și a metodelor de diagnosticare prevăzute de fiecare laborator pentru diagnosticarea bolii în cauză în statele membre. În acest scop, acestea:

(a) pot furniza reactivi de diagnosticare laboratoarelor autorizate de statul membru;

(b) controlează calitatea tuturor reactivilor de diagnostic folosiți în statele membre;

(c) realizează periodic teste comparative;

(d) dețin izolați de agenți patogeni ai bolii din cazurile confirmate în statul membru;

(e) asigură confirmarea rezultatelor pozitive obținute în laboratoarele de diagnostic autorizate de statul membru.

(4) Cu toate acestea, prin derogare de la alineatul (1), statele membre care nu dețin un laborator național competent în ceea ce privește boala în cauză pot apela la serviciile unui laborator național din alt stat membru, cu competență în domeniu.

(5) Lista laboratoarelor naționale de referință pentru bolile peștilor figurează în anexa A.

(6) Laboratoarele naționale desemnate pentru bolile prevăzute cooperează cu laboratorul de referință al Comunității prevăzut la articolul 13.

(7) Normele de punere în aplicare a prezentului articol sunt adoptate de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

Articolul 13

(1) Laboratorul de referință al Comunității pentru bolile peștilor figurează în anexa B.

(2) Fără a aduce atingere Deciziei 90/424/CEE, în special articolului 28, funcțiile și sarcinile laboratorului prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol sunt cele prevăzute de anexa C.

Articolul 14

▼M1

(1) Se interzice vaccinarea împotriva bolilor de pe lista II în zonele aprobate, în exploatațiile aprobate situate în zone neaprobate sau în zonele sau exploatațiile care au inițiat deja procedurile de aprobare stabilite de Directiva 91/67/CEE, precum și împotriva bolilor din lista I.

Cu toate acestea, prin derogare, vaccinarea poate fi autorizată în cazul unui focar al unei boli din lista I, cu condiția ca procedurile de vaccinare să fie specificate în planurile de intervenție aprobate în conformitate cu articolul 15 și cu condiția să se țină seama de criteriile stabilite în anexa E.

▼B

(2) Hotărând cu majoritate calificată pe baza propunerii Comisiei, Consiliul revizuiește prevederile prezentului articol până la data de 30 iunie 1996, în special în ceea ce privește condițiile specifice pentru folosirea vaccinurilor și pentru a ține seama de dezvoltarea în cercetarea științifică și tehnologică a vaccinării.

▼B

Articolul 15

(1) Fiecare stat membru întocmește un plan de intervenție specificând cum trebuie să fie puse în aplicare măsurile prevăzute de prezenta directivă în eventualitatea izbucnirii unei boli din lista I.

Acest plan trebuie să permită accesul la instalațiile, echipamentul, personalul și toate celelalte structuri adecvate necesare eradicării rapide și eficiente a epidemiei.

(2) Criteriile generale care trebuie aplicate pentru întocmirea acestor planuri sunt prevăzute de anexa D.

Statele membre pot, cu toate acestea, să se limiteze la aplicarea criteriilor specifice bolilor în cauză, unde criteriile generale au fost deja adoptate în contextul prezentării planurilor legate de aplicarea măsurilor pentru controlul altei boli.

Comisia poate modifica sau suplimenta aceste criterii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19, ținând seama de natura specifică a bolii.

(3) Planurile întocmite în conformitate cu criteriile prevăzute de anexa D sunt înaintate Comisiei în cel mult șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(4) Comisia examinează planurile cu scopul de a determina dacă acestea permit atingerea obiectivelor vizate și sugerează statului membru implicat orice modificare necesară pentru a se asigura că sunt compatibile cu planurile celorlalte state membre.

Comisia aprobă planurile, modificate după caz, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

Planurile pot fi modificate sau suplimentate ulterior, în conformitate cu aceeași procedură, pentru a se ține seama de evoluția situației.

Articolul 16

În colaborare cu autoritățile competente și în măsura în care este necesar pentru aplicarea uniformă a prezentei directive, experții Comisiei pot efectua controale la fața locului. În acest scop aceștia pot controla un procent reprezentativ de crescătorii pentru a vedea dacă autoritățile competente controlează respectarea de către aceste crescătorii a cerințelor prezentei directive. Comisia informează statele membre cu privire la rezultatul controalelor efectuate.

Statul membru pe al cărui teritoriu se efectuează un control acordă toată asistența necesară experților în îndeplinirea atribuțiilor lor.

Normele de punere în aplicare a prevederilor prezentului articol sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

Articolul 17

Condițiile care reglementează contribuția financiară a Comunității la măsurile legate de aplicarea prezentei directive sunt prevăzute de Decizia 90/424/CEE.

Articolul 18

Anexele B, C și D sunt modificate de către Consiliu, după caz, acesta hotărând cu majoritate calificată pe baza propunerii Comisiei, în special în scopul de a ține seama de dezvoltarea cercetării și a procedurilor de diagnostic.

▼B

Anexa A poate fi modificată, în cazul în care și atunci când este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

▼M1

Articolul 18a

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește măsurile menționate la articolele enumerate mai jos se adoptă în conformitate cu procedurile de reglementare menționate la articolul 19 alineatul (2):

— articolul 5 alineatul (2);

— articolul 6;

— articolul 10 alineatele (1) și (2);

— articolul 12;

— articolul 15;

— articolul 16;

— articolul 18, al doilea paragraf.

Articolul 19

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul permanent veterinar instituit prin Decizia 68/361/CEE [1], numit în continuare comitet.

(2) Atunci când se fac trimiteri la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

▼B

Articolul 20

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 iulie 1994. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Cu toate acestea, de la data prevăzută în alineatul (1), sub rezerva normelor generale din tratat, statele membre pot să mențină sau să aplice pe teritoriile lor prevederi mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă. Acestea notifică Comisiei orice astfel de măsuri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 21

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

[1] JO L 255, 18.10.1968, p. 23.

▼M3

ANEXA A

LABORATOARE NAȚIONALE DE REFERINȚĂ PENTRU BOLILE PEȘTILOR

AT	VMU: Veterinärmedizinische Universität Wien, Klinik für Geflügel, Ziervögel, Reptilien und Fische (University of Veterinary Medicine Vienna, clinic for poultry, pet birds, reptiles and fish) Veterinärplatz 1 A-1210 Wien
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels

▼M4

BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт „Проф. д-р Георги Павлов”, Национална референтна лаборатория „Болести по рибите и морските мекотели” бул. „Пенчо Славейков” 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute „Prof. Dr. Georgi Pavlov”, National Reference Laboratory for Fish Diseases and Molluscs 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)

▼M3

CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
CZ	Veterinary Research Institute Hudcova 70 621 32 Brno

▼M5

DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Hangøvej 2 DK-8200 Aarhus N

▼M3

EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Väike-Paala 3, 11415 Tallinn, Estonia Tel.: +372 603 58 10 Faks: + 372 603 58 11 E-post: tallinn@vetlab.ee
ES	Laboratorio Central de Sanidad Animal de Algete Carretera de Algete, km 8 Algete 28110 (Madrid) Tel.: +34 916 290 300 Fax: +34 916 290 598 E-mail: lcv@mapya.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland

▼M3

	E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest– LERPP BP 70 29280 Plouzane
GB	Cefas Weymouth Laboratory Barrack Road The nothe Weymouth Dorset DT4 8UB UK FRS Marine Laboratory PO Box 101 375 Victoria Road Torry Aberdeen AB11 9DB
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes Laboratory of Fish Pathology and Bio-Pathology of Aquatic Organisms, 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: +30.2106010903

▼M5

HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állat-egészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu

▼M3

IE	The Marine Institute Rinville Oranmore Co. Galway
IT	Centro di referenza nazionale per lo studio e la diagnosi delle malattie dei pesci, molluschi e crostacei c/o Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie, V.le dell'Università, 10 - 35020 Legnaro (Pd)
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio g. 10 LT-08409 Vilnius, Lietuva
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Legnaro (PD), Italia

▼M3

NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Department of Fish Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa

▼M4

RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63 sector 5 codul 050557, București

▼M3

SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Wildlife, Fish and Environment SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674044
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny a potravinový ústav, Jánoškova 1611/58, 026 80 Dolný Kubín

▼B

ANEXA B

LABORATORUL COMUNITAR DE REFERINȚĂ PENTRU BOLILE PEȘTILOR

Statens Veterinære Serumlaboratorium

Landbrugsministeriet

Hangøvej 28200 Aarhus N

Denmark.

▼B

ANEXA C

FUNCȚIILE ȘI SARCINILE LABORATORULUI DE REFERINȚĂ AL COMUNITĂȚII PENTRU BOLILE LA PEȘTE

Funcțiile și sarcinile laboratorului comunitar de referință pentru bolile din listele I și II sunt:

1. să coordoneze, în consultare cu Comisia, metodele folosite în statele membre pentru diagnosticarea bolii în cauză, în special prin:

   (a) tipizarea, depozitarea și furnizarea de ramuri de agenți patogeni ai bolii relevante pentru teste serologice și prepararea antiserurilor;

   (b) furnizarea serurilor standard și a altor reactivi de referință laboratoarelor naționale de referință cu scopul de a standardiza testele și reactivii folosiți în fiecare stat membru;

   (c) alcătuirea și păstrarea unei colecții de ramuri și izolați ai agenților patogeni relevanți;

   (d) organizarea periodică de teste comparative ale procedurilor de diagnosticare la nivel comunitar;

   (e) colectarea și confruntarea datelor și informațiilor privind metodele de diagnosticare folosite și rezultatele testelor efectuate în Comunitate;

   (f) caracterizarea izolaților de agenți patogeni ai bolii relevante prin cele mai moderne și potrivite metode pentru a permite o mai bună înțelegere a epizootiologiei bolii;

   (g) armonizarea permanentă cu cele mai recente descoperiri în materie de supraveghere, epizootiologie și prevenire a bolilor în cauză din întreaga lume;

   (h) menținerea expertizei cu privire la agentul patogen al bolii în cauză și la alți agenți patogeni în cauză pentru a permite un diagnostic diferențial rapid;

   (i) dobândirea de cunoștințe solide cu privire la prepararea și utilizarea produselor imunologice veterinare folosite pentru controlul și eradicarea bolilor relevante;

2. să ajute în mod activ la diagnosticarea focarelor bolii în cauză în statele membre prin primirea de izolați ai agentului patogen pentru efectuarea diagnosticului de confirmare, a caracterizării și a studiilor epizootice;

3. să faciliteze formarea și reconversia de experți în diagnosticarea de laborator cu privire la armonizarea tehnicilor de diagnostic pe tot cuprinsul Comunității;

4. să colaboreze în ceea ce privește metodele de diagnosticare a bolilor din lista I cu laboratoarele competente din țările terțe unde aceste boli sunt frecvente.

▼B

ANEXA D

CRITERIILE MINIME PENTRU PLANURILE DE INTERVENȚIE

Planurile de intervenție îndeplinesc cel puțin următoarele criterii:

1. stabilirea unui centru național de criză care să coordoneze toate măsurile de control luate în statul membru respectiv;
2. întocmirea unei liste cu centrele locale de control al bolii, cu echipamentele adecvate de control al bolii la nivel local;
3. furnizarea de informații detaliate cu privire la personalul implicat în măsurile de control, la calitățile și la responsabilitățile lor;
4. fiecare centru local de control al bolii trebuie să poată contacta rapid persoana sau organizația implicată direct sau indirect în apariția bolii;
5. sunt disponibile echipamente și materiale pentru ca măsurile de control să poată fi efectuate corect;
6. se furnizează instrucțiuni detaliate cu privire la acțiunile ce vor fi luate la suspectarea și confirmarea unei infecții sau contaminări;
7. efectuarea de programe de instruire pentru a menține și dezvolta cunoștințele privind procedurile administrative și de teren;
8. laboratoarele de diagnostic trebuie să aibă posibilitatea unei examinări post-mortem, capacitatea necesară pentru serologie, histologie etc. și trebuie să aibă cunoștințele și capacitatea necesare unei diagnosticări rapide (în acest scop trebuie să fie adoptate dispoziții pentru transportul rapid al probelor);
9. se adoptă prevederi pentru a conferi puterea legală necesară pentru punerea în aplicare a planurilor de intervenție.

▼**M1**

ANEXA E

CRITERII PENTRU PROGRAMELE DE VACCINARE

Programele de vaccinare trebuie să conțină cel puțin informațiile următoare:

1. Natura bolii care necesită emiterea unei cereri de vaccinare.
2. Informații privind zonele de coastă și continentale, locațiile și exploatațiile în care se poate realiza vaccinarea: în nici un caz vaccinarea nu poate fi efectuată dincolo de limitele zonei infectate și, dacă este necesar, ale zonei tampon stabilită în jurul zonei infectate.
3. Informații detaliate despre vaccinul care va fi utilizat, inclusiv tipul (tipurile) de vaccin care poate (pot) fi utilizat(e).
4. Informații detaliate privind condițiile de utilizare, frecvența vaccinării și limitele de utilizare a vaccinului (pentru care pești, care cuști etc.).
5. Criteriile pentru încetarea vaccinării.
6. Dispozițiile adoptate pentru a se asigura că se ține o evidență a vaccinărilor anterioare (date, locații și exploatații în care s-a făcut vaccinarea, stabilirea unei zone tampon etc.).
7. Măsurile luate pentru a limita mișcările peștilor în interiorul zonei de vaccinare, astfel încât să se garanteze că peștii pot părăsi zona de vaccinare numai în cazul în care urmează a fi sacrificați pentru consumul uman sau în cazul în care este necesar să fie distruși.
8. Orice altă dispoziție necesară pentru vaccinare.